

Bên cạnh những sự kiện chính trị nóng hổi như sự ra đời các đoàn thể, đấu tranh giành quyền cho Tự Do Nhân Quyền của Việt Nam, vấn đề cuộc sống của nhân dân các thành phố như Việt Nam cũng là một đề tài vô cùng thú vị và gây tranh luận lâu dài mà phía nào cũng đưa ra những luận cứ vững chắc, hợp tình hợp lý để minh chứng cho lập trường của mình.

Tổ tiên xã hội, thiên tai (bão lụt, hạn hán, sóng thần...) thì thế nào cũng có.

Tổ tiên xã hội nghèo đói cho đến xã hội văn minh giàu có, không ai dám nói là đã xóa hết các tệ nạn đã đưa đến sự tàn phá của nhân loại.

Việt Nam và các quốc gia Tây Âu, cũng có hàng trăm ngàn người không nhà, trẻ em khuyết tật, người già bệnh tật, bệnh nhân các nạn y không phụng dưỡng của. Đó là những người hàng ngày sống trong vòng tay của lòng nhân ái của đồng bào, đồng chí.

Người ta nói “Chỉ có một thú vui quay lưng trước khổ đau của đồng bào.” Nói thế cũng chưa đủ, vì có nhiều thú vui cũng không hợp với đồng bào khi nguy hiểm. Đó là nói về phạm trù đạo đức mà tiên chúng ta đã sống giáo dục qua những câu ca dao rtf quen thuộc:

Nhiều đi u phụng y giá gđng
Người trong một nước phải thương nhau cùng

Thấy người hoạn nạn thì thương
Thấy người tàn tật thì càng thương hơn

hoặc:

Buổi thì thương y bó cùng,
Tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn

Truyền thống dân tộc Việt Nam đã bao đời dạy dỗ tình nghĩa đùm bọc nhau trong bao biến cố thăng trầm, qua bao tai biến thiên nhiên. Đó là đức hi sinh, không chỉ cái và cũng không thể nói ra lý do để bài bác.

Tuy nhiên, chúng ta không xét vấn đề hời hợt bên ngoài mà không tìm hiểu nguyên nhân sâu xa của những tệ nạn. Có như thế, chúng ta mới tìm được cách giải quyết triệt để giảm thiểu những nỗi khổ đau của đồng bào, đồng chí một cách có hiệu quả.

Đó là chúng tôi muốn đề cập đến phạm trù chính trị mà hiện nay những người Việt yêu nước đang phải đấu tranh để giành lấy quyền sống cho người dân Việt Nam tự do quốc gia.

Ngày xưa, trước năm 1975, tuy bị chi phối bởi chiến tranh dai dẳng, tàn khốc, chính phủ VNCH cũng đã có những chương trình cải thiện xã hội. Ba mục tiêu chính là cải thiện đời sống, kinh tế, chính phủ VNCH Nguyễn Văn Thiệu đưa ra sau khi được cử là:

“Xây dựng Dân Chủ, Giải quyết Chiến tranh, và Cải thiện Xã hội.”

Khó mà bàn luận về thành quả của các mục tiêu này, vì chính TT Thiệu và những các của ông đã bị chỉ phỉ báng nhiều về những thất bại, khó khăn của chính sách và sự bất nhút nhát của đảng mình Hoa Kỳ trong khi Cộng sản Bắc Việt tiếp trung tâm phá hoại các công cuộc xây dựng phát triển của miền Nam. Tuy nhiên đã có những cố gắng về phía chính phủ trong việc giữ quy tắc phân nào thành công những người, của từ từ các nhân nhân chiến tranh đến các nhân nhân xã hội.

Sau khi Cộng sản chiếm miền Nam, họ tuyên bố các tên là sự phạm của “Mao Ngụy”, là họ cướp của chiến tranh; vì họ cho rằng chế độ Xã hội Chủ Nghĩa của họ là thiên đường, không có những nỗi bóc lột người và chính quyền của họ là ưu việt trong việc xây dựng “mặt xã hội phân vinh hạnh phúc, vân vân.”

Thậm chí ngay đến Cộng sản đã có quy định hơn nửa thế kỷ trên miền Bắc, và 34 năm tại miền Nam. Chúng ta thấy rằng thông cảm hoàn toàn như chiến tranh mà chế tính khoảng thời gian 34 năm sau khi chiến tranh kết thúc. Những Cộng sản chiếm miền Nam với một tài sản không lớn, một nhân lực hùng hậu có trình độ thấp, và một mức phát triển kinh tế thấp ngay đến cao trong khu vực các quốc gia vùng Đông Nam Á do chính quyền miền Nam để lại. Họ đã làm được gì ngoài việc lập kế hoạch quy định năng lực công suất, bóc lột cho vào túi tham không đáy sau những năm dài đối kháng trong cái thiên đường XHCN miền Bắc?

Ngay khi loài người bắt đầu hình thành lập các của chính quyền, thì chế độ năng động tiên và quan trọng nhất là lo cho phúc lợi xã hội của người dân. Đó là vấn đề an sinh xã hội. Các chế độ khác như quốc phòng, phát triển kinh tế, giáo dục... cũng chỉ qua là để hỗ trợ, bảo đảm cho việc phát triển an sinh.

Trong cuộc kháng chiến chống quân Minh do Bình Định Vương Lê Lợi khởi xướng, nhà mưu lược đại tài Nguyễn Trãi đã soạn ra một bản văn hùng hồn lên án giặc Minh và kêu gọi toàn dân kháng chiến. Đó là bản “Bình Ngô Đại Cáo” mà đã mở đầu bằng câu:

“Việc trọng nhất của đời dân.”

Chức năng chính quyền là làm cho dân giàu, nước mạnh. Chính quyền có khả năng thu thuế và có điều kiện về những điều kiện thì mục tiêu an dân. Vấn đề xã hội phải được nâng lên hàng đầu của tất cả làm sao cho người người, người người dân sống no, hạnh phúc.

Thế kỷ hàng chục năm qua đã chứng minh, người quy định Cộng sản không những không quan tâm đến giữ quy tắc về an sinh xã hội, mà còn góp phần làm cho các tên tăng nhanh do những chính sách hà khắc, bóc lột. Họ chỉ thấy sự quan tâm đến việc của người của người máy cai trị và sự vô nghĩa của đảng Cộng Sản để bảo vệ cho quyền lợi và lợi ích riêng của đảng; hay nói đúng hơn, của những đảng viên nòng cốt.

Vì thế, chúng ta không lấy làm lạ rằng trong khi có hàng triệu người dân chết vì thiếu lương ăn, sống chui rúc trong những căn nhà chật chội, lang thang ngoài hè phố, đói rách những rằng thiêng nhiên đức, phải bán con, đến với thì có hàng trăm viên chức cao cấp trong đảng có tài sản từ hàng trăm triệu đến hàng tỷ đô la.

Số cán bộ Công sở n trung c p nay là các nhà t s n đ , cũng có tài s n hàng tri u đô la mà không ph i do kh năng kinh doanh th c s , mà ch do quy n th h i m i, tham nh ng, ăn c p t công kh , t ti n vi n tr c a n c ngoài, t ti n do sách nhi u đ ng bào. Họ không ch a m t ngõ ngách nào trong sinh ho t xã h i mà không l i đ ng đ ki m đ ng ti n b t chính.

Do đó, các t n n còn l i sau chi n tranh đã đ c nhân lên g p b i. L c l ng n n nhân t nh ng ng i thi u may m n c a mi n Nam tr c đây, nay đ c tăng c ng thêm hàng tri u ng i do h u qu chính sách đu i dân thành th đi xây đ ng khu kinh t m i, c i t o “ng y quân, ng y quy n”, c i t o công th ng nghi p, t p s n hoá, h p tác hoá, bán bãi v t biên. Dân đã nghèo, càng nghèo thêm. Dân đã đói, càng thêm đói.

Cho đ n khi nhìn th y ngu n l i t du l ch, Công s n đã đ ti n vào xây đ ng nh ng khu du l ch b th đ h p đ n khách n c ngoài. S phát tri n thi u cân b ng gi a các lãnh v c đã đ a đ n h u qu là s ph n vinh hoành tráng bên ngoài m t vài trung tâm du l ch trong khi ch cách đó ch ng vài trăm th c, là c nh bùn l y n c đ ng c a nh ng c dân thành ph n m t h ng trong xã h i. Và h u qu n ng n nh t nh h ng đ n suy đ i đ o đ c xã h i là đ a đ y m t s l n các thanh niên thi u n vào con đ ng bán thân vì ch có cách đó m i s ng còn trong cái xã h i b t đ u ti m nhi m nh ng xa hoa c a ch đ t b n do du khách và các t s n đ m i n i lên phô bày ra.

Ng y quy n Công S n không nh ng không chú tâm gi i quy t t n n mà còn t o thêm ra t n n. Đáng trách h n, họ còn l i đ ng các t n n, thiên tai đ moi ti n c u tr .

T hàng ch c năm qua, chúng ta đã đ c trên các báo nh ng tin t c v các phái đoàn trong n c, c a ng i Vi t h i ngo i quy n góp ti n đ c u tr các thành ph n n n nhân t t n n xã h i cho đ n thiên tai. R t nhi u, n u không nói là h u h t, đ u k ra vi c các viên ch c các c p trong gu ng máy ng y quy n Công s n đã ngăn c n, gây khó đ , đe do ... nh m giành l y s ti n, ph m v t c u tr đ chia chác nhau. Họ đã thay g o ngon b ng g o m c trong các kho nhà n c đ c p phát cho n n nhân. Họ đã l p ra danh sách nh ng bà con b n bè đ nh n quà thay vì nh ng n n nhân th c th . Họ đã c ng ép ng i th h ng ph i ký gi y nh n đ ti n, nh ng ch trao cho kho ng m t ph n m i s ti n hay ph m v t c u tr . Họ đã tuyên truy n l p công trong vi c c u tr cho nhà n c Công S n thay vì nói th t đó là t m lòng c a nh ng ng i Vi t H i ngo i hay nh ng c quan t thi n qu c t .

H đã g i ra n c ngoài nh ng tu sĩ qu c doanh đ v n đ ng quy n góp tín đ g i ti n v xây đ ng nhà th , chùa chi n trong khi có hàng trăm c s tôn giáo b h t ch thu t hàng ch c năm qua v n ch a đ đ c hoàn tr . Dù các giáo h i Thiên Chúa giáo hay Ph t giáo, Cao Đài, Hoà H o đã lên ti ng kh n thi t đ đòi l i.

H thu thu ng i dân, họ nh n ti n vi n tr t các qu c gia, các c quan qu c t thì họ ph i s đ ng ti n đó vào vi c phát tri n, phúc l i.

Các qu c gia, các c quan tài tr ngo i qu c khi cho ngu quy n Công s n Vi t Nam vay n đã đ ra nh ng đ i u ki n này n v c i cách chính sách, gi i quy t v n đ dân ch , nhân quy n. Trong khi t p th ng i Vi t “Ch ng Công” h i ngo i cho không m i năm hàng 3, 4 t đô

la mà không có m t đòi h i đi u ki n nào c ! Th t là r ng l ng d tính đ n m c đ ph i nói là xu n đ ng. Chúng ta có ng i đã lao đ ng c c kh “cày” hai ba job, ch u th ng ch u khó m i tu n hàng 50, 60 gi trong các công x ng c a M đ r i đ a vai ra gánh giùm các gánh n ng c a C ng s n cho chúng r nh tay làm nh ng vi c đàn áp nhân dân, làm giàu riêng cho b n thân, gia đình.

Chúng tôi đã nghe chuy n nh ng con em cán b C ng s n đi du h c t i San Francisco mua nhà h n n a tri u đô la b ng ti n m t; đi mua s m hàng ngàn đô la m i l n trong các shopping mall sang tr ng. Chúng tôi đã nghe k các “phu nhân” các cán b CS đi du l ch bên Trung hoa vùng hàng ngàn đô la tiêu xài d dàng nh chúng ta xài b c ch c bên M này.

Sau c n bão cu i năm 2006 v a qua tàn phá các t nh mi n Trung, ng y quy n CS tuyên b chi ra kho ng 2 t đ ng Vi t Nam (kho ng 150 ngàn đô la) đ c u tr n n nhân tình Qu ng Tr . Trong khi đó, hai cán b đ ng v h u đã đ c c p t 6 đ n 8 t b c đ mua xe h i đ i m i. C n l u ý r ng ch t i Vi t Nam và các n c C ng S n, ngoài h th ng chính quy n đ đi u hành công vi c nhà n c, còn t n t i song song m t h th ng đ ng đ s h n, đông đ o h n đ lãnh đ o chính quy n. Mà ng i dân v a ph i đóng góp nuôi tr chi phí cho c quan công quy n, l i v a trang tr i cho cái h th ng đ ng lãnh đ o này. Có r t nhi u cán b các c p v a n m quy n trong đ ng v a trong chính quy n nên đã xem nh h ng hai l n phúc l i.

Chúng tôi không dám nghi ng thi n ý c a nh ng c quan, nh ng cá nhân quyền góp ti n v c u tr đ ng bào (dù r ng không th không có nh ng ph n t x u l i đ ng đ m u l i riêng t , l y ti n b túi hay m u c u danh v ng). Chúng tôi cũng không h nói r ng nh ng v làm t thi n là tay sai C ng S n nh đã t ng có ng i lên án gay g t. Chúng tôi đánh giá cao và vinh danh nh ng ho t đ ng t thi n vì đó là s b n khoãn, s c m thông sâu s c đ n nh ng đau kh c a đ ng bào trong n c. N u chính ph CS đã h t lòng lo toan mà không có kh năng làm xu , chúng tôi s xung phong góp ph n. Nh ng th nghĩ c 100 đô la chúng ta g i v , ch có vài đô la đ n tay ng i đáng nh n, còn l i thì vào túi b n cán b . Nh th , s giúp đ c a chúng ta gi i quy t đ c gì? Có th coi là chúng ta đ t đ c m c tiêu c u tr không?

Không ph i nh ng ng i không ng h vi c c u tr là vô tình v i n i đau c a đ ng bào. H có cách nhìn khác. Ví nh m t ng i b nh mà vi trùng đã ăn vào máu c n đ c m x , ch a tr t n g c thay vì ch dùng thu c đ bôi xoa bên ngoài v t l ló. Cái vi trùng đ c h i này là c ch C ng s n đang c m quy n mà ngày nào còn t i v , thì t n n v n còn và càng gia tăng

Th nên h i ngo i m i có nh ng Tr n Văn Bá, Nguy n Qu c Túy, Võ Đ i Tôn, Hoàng C Minh và hàng ngàn chi n sĩ qu c gia đang ngày đêm ho t đ ng trong các lãnh v c đ ti p t c cu c chi n tranh chính tr , ngo i giao đ ch ng ngu quy n CS. Th nên trong n c m i có Hoà Th ng Qu ng Đ , Huy n Quang; nh ng linh m c Nguy n Văn Lý, m c s H ng Quang, nh ng ng i tranh đ u Nguy n Đan Qu , Ph m H ng S n, Đ Nam H i... Và l c l ng này m i ngày m i đ c tăng c ng thêm dù b đàn áp, tù đày, nh c m .

Nh ng t ng r ng sau khi Liên bang Sô Vi t và kh i CS đông Âu s p đ , s là c may cho Vi t Nam thoát kh i ách C ng S n. Vì trong th i đ i m đó, C ng s n VN v a m t ch đ a v kinh t t Liên Sô, v a đ ng đ u v i thái đ thù ngh ch c a Trung C ng, l i v a b các n c Tây ph ng c m v n. Th nh ng h đã s ng sót nh vào lòng hào phóng c a chính nh ng “Ng i

Việt Cộng” tại Hoa Kỳ và các quốc gia tự do. Trong thời kỳ chiến tranh, 17 triệu dân miền Nam nhận khoẻng hơn 1 tỷ đô la viện trợ, mà phần lớn là đổ vào quân viện. Chế độ tước đoạt nhân quyền là dùng cho việc phát triển;. Thế mà Việt Nam Cộng Hoà đã phát triển tiến bộ hơn rất nhiều nước Đông Nam Á, giàu có hơn Thái Lan, Philippines, Đài Hàn.

Thập niên 90, khi đất nước nằm trong bàn tay cai trị của Cộng sản, người Việt hải ngoại đã chuyển vốn nước ngoài, biến tỷ đô la mất năm qua các hình thức du lịch, thăm nhà, giúp đỡ thân nhân, bệnh viện; và ngay cả có những con nai lưng đem hàng trăm triệu đô la và đưa tới để cùng tiến hành vào tay Cộng sản, thân mang tù tội.

Duy chỉ còn lại một đội ngũ mà chúng ta phải cứu mang. Đó là các anh em Thanh niên phục binh của Quân Lực VNCH mà Cộng sản đã bắt hải ngoại, xua đuổi họ ra bên ngoài xã hội ngay khi chiếm đoạt miền Nam. Họ đang sống những ngày cuối đời tàn tạ, đau đớn như những chiếc lá khô rụng trên sân cỏ của chúng ta.. Chúng ta không thể mong chờ họ quy phục CS gì cả, quy phục họ, mà đó là bản phận của chính chúng ta, những người bị bắt buộc, những người sống sót như sự hy sinh của họ.

Đó có thể tài suy nghĩ mà chúng tôi xin kính gửi chuyển năm 1994, khi chúng tôi về Washington DC để vận động Quốc Hội Hoa Kỳ ủng hộ cho phong trào đòi tranh Nhân quyền tại Việt Nam. Chúng tôi đã cay đắng nghe một lời bình phẩm từ một quý bà đang làm trợ lý báo Ngoại Giao:

“Quý ông muốn chúng tôi có biện pháp kinh tế với chính quyền Cộng sản Việt Nam thì trước hết, quý ông phải vận động, giáo dục để họ nhận ra quý ông đã. Chính họ và quý ông đã nuôi dưỡng chế độ Cộng sản cho nó tồn tại đó.”